

Een fijne en dankbare herinnering aan

Betsy

Elisabeth Aleida Reestman-Hilgenberg

Weduwe van Huub Reestman

Betsy werd geboren op 15 november 1915 te Oldenzaal. Na een leven vol liefde en zorg voor velen is ze overleden in het VTO te Losser op 10 april 2001. We hadden haar voor het laatst in ons midden tijdens de afscheidsviering in de Emmauskerk te Oldenzaal op 14 april, waarna we afscheid van haar hebben genomen in het crematorium te Usselo.

Met veel dankbaarheid mogen we terugkijken op het leven van onze moeder, van Betsy. Ze werd geboren als middelste van 3 meisjes, waarmee ze een hechte band heeft gehad. Samen met haar man Huub, met wie ze in 1951 trouwde, heeft ze gewerkt aan een goede toekomst. Er werden een dochter en twee zoons geboren in het gezin Reestman. In het begin van haar huwelijk had ze ook nog de zorg voor haar vader, die bij hun in huis woonde. Samen met het opvoeden van drie kinderen was dat niet altijd eenvoudig.

Na bijna 20 jaar huwelijk moest ze veel te vroeg afscheid nemen van haar man, die jaren daarvoor al ziek was geworden. Ze heeft altijd voor hem klaar gestaan en het was dan ook een grote klap dat ze nu alleen kwam te staan. Hoewel ze zelf bijna geen contact zocht met mensen, vond ze het wel heel fijn als er mensen bij haar op bezoek kwamen. Ze was een lieve en gastvrije vrouw bij wie je je gemakkelijk op je gemak kon voelen.

Zorgzaamheid voor haar gezin en de mensen daarom heen hoorden net zo bij haar leven als eten en drinken.

Toen Maria en Gerard het huis uitgingen, bleef Hans thuis wonen en werd haar steun en toeverlaat. Samen met hem is ze regelmatig op vakantie geweest in Zuid-Frankrijk, iets waar ze echt van kon genieten. Contact met haar kinderen, zussen en haar nicht Fien deden haar goed. Ze zag uit naar de feestdagen, momenten waarop iedereen weer bij elkaar was.

De laatste jaren ging ze achteruit. Ze begon beetje bij beetje het contact met de werkelijkheid te verliezen. Haar wereldje werd kleiner en kleiner en steeds minder mensen konden daar deel van uitmaken. Uit eindelijk werd ze opgenomen in het verpleeghuis te Losser, waar ze liefdevol verzord is. Kort na elkaar zijn haar zussen overleden, eerst Miny en dan Dien. Dit verlies heeft ze niet meer bewust meegemaakt. De laatste tijd waren er veel zorgen om haar gezondheid. Op Palmzondag is ze gezalfd in de naam van Jezus, waardoor ze misschien de kracht heeft gekregen om het leven los te laten en met Jezus de overgang te maken naar een eeuwig leven.

*Heer, geef haar de eeuwige rust.
Moge het licht van Pasen haar verlichten!*

Voor al uw blijken van medeleven en betrokkenheid tijdens de ziekte en na het overlijden van Betsy, onze moeder en nicht, willen wij u heel hartelijk bedanken.

Hans en Anita
Maria
Gerard en Henk
Marjolein
Fien.